

CÓ NHỮNG ÁNG VẮN 0000

- 11 -

“THOÀNG DÀNH KỂ CHUYỆN”

Chúng ta dễ không ưa những gì đã trở nên quen thuộc, chẳng hạn như mình cũng lắm khi không ưa cái nhịp sống đều đặn, căn phòng quen mùi, bữa cơm lặp lại, một người vẫn ngồi đó mỗi chiều... Tất cả khi nhìn đủ lâu thường bị mất nhân loại xếp vào học "đã cũ mòn". Và cái gì cũ thì dễ bị phán xét, dễ bị mong thay đổi, nhưng sự quen thuộc không phải lúc nào cũng là sự mỗi mòn!

Có thể chúng ta - bạn và mình đang sống trong sự mỗi mệt, nhưng có một ai đó đang mỗi mệt hơn rất nhiều chỉ để được bước vô thế giới của chúng ta dẫu chỉ là một ngày. Có thể chúng ta đang chán ngán công việc đều đặn mỗi sáng với mở deadline ngập ngựa chưa đâu vô đâu, còn họ chỉ mơ được đặt đồng hồ báo thức cho một ngày có lý do để thức dậy. Có thể chúng ta đang muốn buông một mối quan hệ chán ngắt trong khi có người ước ao được ai đó lặng lẽ rút cho mình ly nước dẫu chỉ một lần thôi.

Không ai bắt buộc mình hay ai khác phải biết ơn mọi thứ bởi rất rõ ràng là có những điều thật sự khó thương, khó hiểu, khó gồng gánh mỗi ngày. Nhưng nếu có thể hãy thử ngồi lại ngó nhìn đời mình không phải bằng con mắt của người đang sống, mà bằng ánh nhìn của người từng đánh mất. Đôi khi sự đủ đầy không hiện hình rực rỡ mà tồn tại hình tượng của một sự lặng lẽ chưa từng bị lấy đi.

Ta không sai khi thấy mình bất mãn và ta cũng không cần phải yêu hết mọi điều trong đời mình! Nhưng chúng ta nên hiểu là những điều đó trước khi trở thành “quá đủ” trong tay mình đã từng là “không với tới” trong lòng ai đó.

Có thể chúng ta không sở hữu điều mình hằng mong cầu nhưng chắc chắn mỗi chúng ta đều đang giữ một điều người khác từng cầu khẩn bằng nước mắt. Và biết đâu cái gọi là bất mãn chẳng qua là một cơn mù tạm thời của lòng biết ơn,

ta không thấy hết giá trị của điều đang có không phải vì nó nhỏ quá mà vì ta đã ở gần nó quá lâu mà tưởng rằng đó là điều vốn dĩ ai ai cũng sở hữu.

Đời sống suy cho cùng là một chuỗi những điều không hoàn hảo mà ta cần học cách đứng yên giữa nó. Chúng ta không được chọn tất cả những gì đang có và cũng không ai khác được chọn điều mình hay bạn đang sống!

Đừng tự trách mình vì cảm xúc này bởi có ai cũng có lúc thấy mệt mỏi với cuộc đời mình, nhưng cũng đừng để sự bất mãn cũ kỹ làm mòn đi những điều kỳ diệu đang hiện diện một cách im thinh.

Có thể điều duy nhất chúng ta thiếu không phải là một cuộc sống khác mà là một đôi mắt khác để nhìn ngắm cuộc đời này!

Thường Dành

* trích Facebook THƯỜNG DÀNH KỂ CHUYỆN